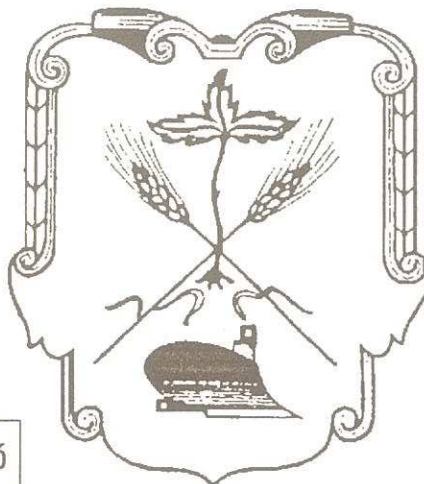

GALGA

7-8. szám
2003. JÚLIUS-AUGUSZTUS

HÉVÍZ

Havonta megjelenő olvasnivaló

KÉPES BESZÁMOLÓ A 15. FALUÜNNEPRŐL

KÖSZÖNET

A képviselőtestület és a magam nevében fogadják hálás köszönetünket mindazok, akik közreműködésükkel és adományaikkal támogatták ünnepi rendezvényeinket.

Dr. Basa Antal
Polgármester

Tartalomból:

- ❖ Beszámoló a 15. Faluünnepéről
- ❖ Önkormányzati kaleidoszkóp
- ❖ Emlékezés Rákóczi
- ❖ A Művelődési Ház Női Kórusának rövid története

Az idén is július második hétvégéjén ünnepeltük a hagyományos háromnapos faluünnepünket. Most is forróság és nagy szárazság kísérte e napokat, kizárólag néhány szabadtéri rendezvényt tisztelt meg egy kis eső. A helyi programok iránt érdeklődő embereket azonban sem az eső, sem a kánikula nem riasztotta el.

Pénteken, este hét órakor kezdődött a szentmise a Szentandrásdombon. Nagyon szép volt, mint eddig bármikor, de kár, hogy elég kevesen részesülhettek e lélekemelő hangulatból. Sajnos elmaradt a gyalogos kivonulás is, mert a többség autóbusszal, vagy saját autójával ment ki a dombra, pedig egészen más együtt, lassan, szent énekeket énekelve kivonulni, mint valamilyen járművel kiröppenni. Számomra felejthetetlen élmény minden egyes mise ott a

Ünnepi szentmise a Szentandrás dombon

dombon, s ha már nem leszek itt Hévízen, s csak emlékezni fogok, talán a Szentandrásdomb lesz az első, ami eszembe jut. És ezek a szabadtéri szentmisék. Nem tudom megmagyarázni, hogy miért, nincs mindenre válasz. Talán mert feleml, ugyanakkor meg-

Dr. Basa Antal polgármester úr ünnepi köszöntője, faluünnepi megnyitó beszéde

nyugtat, és semmi mással fel nem cserélhető hangulatot nyújt számomra.

Szombat délután az óvodai névadó ünnepséggel folytatódott a faluünnep. Új nevet kapott a galgahévi óvoda, ezután **Csemetekert** lesz a neve. Erről a kedves kis ünnepségről bővebben az „Óvodában történtek” rovatunkban olvashatnak.

Az ünnep konferansziéja, mint mindig, **Darnyik Ágnes** volt. Az esti gálaműsor fő eseménye a **Kodály Zoltán Művelődési Ház felavatásának ötvenedik évfordulója** volt. Ötven éve, 1953-ban adták át a kultúra szolgálatára a házat. Ennek az eseménynek a tiszteletére egy kis kiállítást rendeztünk a nagyteremben, amely a művelődési ház múltját dolgozza fel. Köszöntöttük a meghívott vendégeket, közöttük a ház volt vezetőit. Már aki megjelent, hiszen vannak, akik már meghaltak, de akadnak olyanok is, akik idős koruk, vagy betegségük miatt nem tudtak meghívásunkra eljönni. Rájuk is gondoltunk, róluk is megemlékeztünk. Az ünnepséget és a kiállítást többhetes kutató és gyűjtőmunka előzte meg, és ennek során sok érdekes régi fényképre, dokumentumra és tényre akadtunk. Összeállt egy anyag, amit érdemes kiegészíteni, tovább feldolgozni, hiszen Galgahévi múltjához, történelméhez mindez szorosan hozzátartozik.

A kiállítás nyolc nagy paravánon mutatja be képeken és dokumentumokon keresztül az ötven év történetét, sőt annál többet is. Többet, hiszen az előzmények sokkal korábbra nyúlnak vissza, a Gyöngyösbokréta mozgalomig. A kiállított anyagból szeretnék kiragadni egy kis részletet és azt bemutatni Önöknek. Most itt a fórumon is meg kell egy emberről emlékezni, egy olyan tanáreberről, akinek munkássága igen nagy jelentőségű nem csupán az iskola, de az egész falu életében. **Édes Albin igazgató úrról** van szó. Ahhoz, hogy ez az ötven év ilyenformán alakult, abban neki is jelentős része van. A következő oldalon róla olvashatnak egy kis megemlékezést.

Dr. Basa Antal polgármester úr köszöntője és a kiállítás megnyitása után a gálaműsor keretében láthattuk Galgahévi **Hagyományörző Együttes** farsangolóját, a **kis ovisok** és a **gyermektánc-csoport** műsorát valamint az **Ifjúsági Néptáncegyüttes** két fergeteges táncát.

Miután **Érsek István** elszavalt egy szép Váci Mihály verset, a **galgahévi Női Kórus** adta elő más nemzetek dalaiból válogatott műsorát. A vendég **turai Zagyva Banda** egyre érettebb muzsikájával örvendeztetett meg bennünket.

A 15. Faluünnep keretein belül a művelődési ház kistermében **Tóth Eszter Evelinó** kiállítását láthatják két héten keresztül. A gyönyörű, nőies finomságot sugárzó képek igen nagy hatással vannak a látogatókra. A kiállítás látogatottsága minden eddigi rekordunkat megdöntött. Szeretnénk, ha a művészről visszatérne hozzánk, és egy más alkalommal a többi képével is megismerkedhetnénk.

Vasárnap délelőtt **ünnepi szentmisével** folytatódott a faluünnepi program, amelyen több vendég vett részt a környező településekről is. Délután az iskolában a **Hagyomány-Egészség Vásárt** látogathatták az érdeklődők, miközben a sulis sportpályáján egy kispályás labdarúgó-tornát rendeztünk **Balla Zsuzsa tanárnő** vezetésével. Hat csapat mérte össze az erejét, s igen nagy izgalmak után a gyerekeknél a **Sörhas SC**, míg a felnőttek kategóriájában a **Zeke Speed** csapata győzött. A mérkőzések után az **Ámokfutók Táncegyüttes** mintegy kétórás showműsorát láthatta a közönség, de a műsor vége felé eleredt eső miatt a közönség idő előtt elmenekült. A faluünnep utolsó programja a **GAIA** étteremben egy hangulatos **operett- és magyarnóta est** volt, melyen igen jól szórakozott az ott megjelent közönség.

A következő oldalon a Fél évszázad dióhéjban c. kiállítás szöveges anyagából közlünk részleteket, kiemelve **Édes Albin igazgató úr** és **Erősvári Pál tanár úr** szerepét, akik nemcsak a művelődési ház, az iskola, de az egész falu életének meghatározó egyéniségei.

Mészáros Zsuzsa

A NEGYVENES ÉS AZ ÖTVENES ÉVEKBEN TÖRTÉNT

Habár a Gyöngyösbokréta mozgalmat elhallgattatták, a lelkekben azonban mély nyomot hagyott. A háború viszontagságai után jó volt újra énekelni, s a gyűjtőmunka is új életre kapott országsherte.

Galgahévízen Édes Albin tanár úr biztatására az asszonyok, mint a szorgalmas méhecskék hordták össze a régi hévízi dalokat, táncokat és egyre többen énekeltek együtt. Kezdetben az asszonyok csak egymáshoz jártak el, mintegy a saját szórakozásukra daloltak. A leglelkesebb Zsiros Ferencné, „Vittór néni” volt, ő fogta össze az asszonyokat, ő vitte el őket a tanár úrhoz, aki nagy örömmel fogadott minden új dalt. Úgy mesélik, volt olyan is, hogy hajnali háromkor jutott eszébe egy régi dallam Vittór néniének, s rohant akkor rögtön a tanár úrhoz, „Gyorsan kottázza le Tanító Úr, mert reggelre elfelejtem!” Az együttes helyi népi játékokat, dalokat adott elő, a csoport erőssége az öt idős asszonyból álló, később igen híressé vált Ötösfogat.

Amikor már elég sokan jártak össze, akkor Édes Albin tanár úr megszervezte a Galgahévízi Népi Együttest. Saját kertjében tartotta a próbákat, ahol szép számmal gyűltek össze a hagyománykedvelő hévíziek, férfiak, nők egyaránt. Lelkesen gyakoroltak, sokat próbáltak, s amikor alkalom adódott, eljártak szerepelni is. Versenyeken, minősítőkon vettek részt, s egyre magasabb színvonalat értek el.

1953-ban először a területi, majd a megyei népdalversenyt nyerték meg, és bejutottak a budapesti országos döntőbe. Ez már önmagában szép teljesítmény volt, de ami ezután következett, az minden képzeletet felülmúlt. A „Galgahévízi lakodalmas” játékot adták elő, s ezzel a műsorral a Galgahévízi Népi Együttes az országos döntőn első helyezést ért el! A fődíjat hozhatták el, ami pedig nem volt kevesebb, mint egymillió forint egy galgahévízi művelődési ház felépítésére. Nagy volt az öröm, jó érzés lehetett hévízinek lenni. A Hangya Szövetkezet régi épületét lebontották, s helyére épült az új művelődési ház. Felhasználták a régi téglákat és minden más anyagot is amit még lehetett. Sokan jöttek segíteni, s társadalmi munkában, a szabadidejükben dolgoztak, csak hogy minél hamarabb felépüljön a ház. Még abban az évben, 1953-ban, egy szép műsoros ünnep keretében avatták fel a kultúra új hajlékát.

ÉDES ALBIN munkásságát végre hivatalosan is elismerték azzal, hogy 1954-ban őt nevezték ki igazgatónak. A tanári

hivatása mellett, a helyi kultúra, közelet és civil szervezetek önzetlen szolgálója és aktív formálója volt.

A harmincas években megalakította a Levente Sport Egyesületet, a fiataloknak színdarabokat tanított be, az idősebbeknek ismeretterjesztő előadásokat tartott és szervezett. Az ötvenes években megalakította a népi együttest, a korábbi Gyöngyösbokréta folytatásaként. „Amit Notter elkezdett, Édes Albinnál virágzott ki!” (Erősvári) Az együttesnek 100-120 tagja volt, fiatalok és idősek egyaránt. Az idős emberekől népdalokat, népi szokásokat, játékokat gyűjtött. Állandó kapcsolatban állt a Népművelési Intézettel, ahonnan szakmai segítséget és irányítást kapott.

Mindezek mellett, fontos volt számára a család, példás apa volt, gyermekei nevelésével rengeteg munkája és közéleti szereplése mellett is igen sokat törődött. „Esténként a család a kályha köré ült, anyám varrt, kézimunkáztatott, apám a gyerekekkel foglalkozott. Rengeteget mesélt, eleinte főleg népmeséket, ahogy cseperedtek, beszélt nekik más népek életéről, távoli tájakról, történelmi eseményekről.” (Édes Margit óvónő)

Erősvári Pál tanár úr, a falu „Pali bácsija” igen sokoldalú volt, folytatta a hagyományörző munkát, színdarabokat tanított be – főleg a fiataloknak – lelkes segítőkkal. Alapított egy zenetárat, ahová elsősorban fiatalok jöttek zenét hallgatni. A kor divatos zenéi „könnyűzenei” választéka mellett operett és opera lemezeket kínált a falu zene iránt érdeklődő lakosságának.

Volt akkoriban az országnak egy ún. faluszínháza, a Dériné Színház, amely járta a vidéket, a falvakat és remek előadásokat tartott mindenfelé. Galgahévíz sem maradhatott ki ebből a szórakozásból, havonta élvezhették a műsorukat.

Miután lemondott igazgató helyettesi pozíciójáról, a kultúra ápolásáról viszont sohasem. Napjainkig a falunk kulturális életének egyik meghatározó alakja maradt. Tanácsaiért, egy kis konzultációért mindenki szívesen fordul hozzá. Néprajzi, szociológiai és egyéb tanulmányai értékes dokumentumai Galgahévíznek. Nyugdíjba vonulása után a helyi könyvtárat vezeti nagy szakértelemmel, valamint történelmi és helytörténeti előadássorozatot tartott felnőttek számára.

A kultúra és a könyvek megszállottja ő. 1996-ban Galgahévíz díszpolgárává választották.

ÖNKORMÁNYZATI KALEIDOSZKÓP

A Képviselő-testület a 2003. július 1-én tartott ülésén első napirendként a II. Rákóczi Ferenc Általános iskola 2002/2003. évi munkájáról szóló beszámolót tárgyalta meg. Vandornyikné Sára Ilona mb. igazgató előterjesztésében. Az írásos anyag részletesen szolt a tanulói létszámadatakról, a pedagógusok létszámáról, a költségvetési adatokról a tanulmányi munkáról és az intézmény egyéb tevékenységéről.

A képviselők, a pedagógusok munkáját megköszönve, egyhangúlag fogadták el az előterjesztést. Ezt követően került sor az általános iskola igazgatójának megválasztására. A pályázó Vandornyikné Sára Ilonát valamennyi iskolai szervezet támogatta, s a Polgármester Úr által felkért szakértő is jónak minősítette a pályázatát. A Képviselő-testület egyhangúlag, 2008. augusztus 15-ig, Vandornyikné Sára Ilonát választotta a II. Rákóczi Ferenc általános Iskola igazgatójának.

Harmadik napirendi pontként a Kodály Zoltán Művelődési Ház két éves munkájáról szóló beszámolót tárgyalta a Képviselő-testület. Mészáros Zsuzsa művelődési ház vezető írásos előterjesztésében részletesen szolt az intézmény személyi és tárgyi feltételeiről, valamint az intézmény kapcsolatairól a helyi intézményekkel és szervezetekkel, valamint a környező települések művelődési házaival. Az anyagban részletesen tárgyalásra került a jelenleg működő csoportok tevékenysége, valamint az intézmény rendszeres programjai. Több képviselő tartalmasnak minősítette a művelődési ház munkáját, elégedettségének adott hangot. Az előterjesztést a képviselők egyhangúlag elfogadták.

Nagyedik napirendi pontként a Napköziotthonos Óvoda elmúlt éves munkájáról tárgyaltak a képviselők, Pintér Mihályné óvodavezető írásos anyaga alapján. A képviselők pozitívan szoltak az óvodában évek óta folyó jó munkáról, s az beszámolót elfogadták.

Az egyebek napirendi pont keretében Dr. Basa Antal polgármester úr beszámolt az előző képviselő-testületi ülés óta történt fontosabb eseményekről. Szolt arról, hogy településünkön járt Pengo Polikarp bíboros úr Urbanski Andrzej generális atya kíséretében. Tájékoztatót adott arról is, hogy a TÖOSZ (Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége) vezetése néhány polgármester kíséretében megtekintették a Szelektív Hulladékgyűjtő telepet, melyről elismerően szoltak.

A Polgármester Úr bejelentette, hogy a faluünnepre aszfaltburkolatot kap a Fűst Sándor utca, valamint részletesen szolt az azóta megvalósult faluünnep programjáról. A képviselők ezt követően egyhangú szavazással – Pintér Mihályné óvodavezető és munkatársai kezdeményezésére a Napköziotthonos Óvodának, 2003. július 11-től kezdődő hatállyal CSEMETEKERT-ÓVODA nevet adták.

Az önkormányzat és a körjegyzőség munkáját érintő kérdésekben szívesen állunk az önök rendelkezésére.

Dr. Král Lászlók, körjegyző

Örömmel láttuk, hogy a nyár és a szabadságolások ellenére több, mint harmincan vettek részt a véradáson. Köszönet Mindnyájuknak, ősszel találkozunk újra!

Dr. Basa Antal, polgármester

1. Balogh J. Z.	16. Gócsu L. János
2. Balogh József	17. Horváth Zoltán
3. Ruffai Basa Péter	18. Jankovics Attila
4. Jankovics Attila	19. Rózsa Gábor
5. Jankovics Attila	20. Jankovics Zoltán
6. Jankovics Attila	21. Jankovics Zoltán
7. Jankovics Attila	22. Jankovics Zoltán
8. Jankovics Attila	23. Jankovics Zoltán
9. Jankovics Attila	24. Jankovics Zoltán
10. Jankovics Attila	25. Jankovics Zoltán
11. Jankovics Attila	26. Jankovics Zoltán
12. Jankovics Attila	27. Jankovics Zoltán
13. Jankovics Attila	28. Jankovics Zoltán
14. Jankovics Attila	29. Jankovics Zoltán
15. Jankovics Attila	30. Jankovics Zoltán
	31. Jankovics Zoltán

BALATONI EMLÉK

Kirándulás a kilátótoronyhoz

EGÉSZSÉGVÁSÁR AZ ISKOLÁBAN

Ebben az évben sajnos nem a vártak megfelelően alakult a vásár. Szerettünk volna minél több embert meghívni, olyanokat, akik régi mesterségek tudói, művelői. A meghívottak között szerepelt szalmafonó, fafaragó, bőrdíszműves, lószőr-ékszer készítő. Az időpont nekik nem volt megfelelő, vagy egy másik vásáron tartózkodtak, vagy nyaralni voltak. Lehet, hogy több hasonló foglalkozású mestert kellett volna megszólítani, de azt sem szerettük volna, ha unalmas lenne emiatt a vásár. Ez most sajnos rosszul sült el.

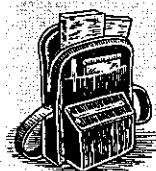
Kiállításunkon a Newera Bt-t és Palya Józsefnét köszönthettük, akik a hagyományok alapján készítenek dísz tárgyakat, használati eszközöket. A Newera Bt pánsípokat, dél-

amerikai hangszereket és dísz tárgyakat hozott el bemutatni. Palya Józsefné Bagról érkezett, aki a bagi lyukhímmzéssel készített kendőket, csodálatos gyöngysorokat fűzött.

Az egészségmegőrző termékek helyzete sem volt túl rózsás. Basa Ottó mutatta be az Öko-net termékeit, melyek segítségével korunk népbetegsége, a candida gombás fertőzés gyógyítható.

Legközelebb sokkal színesebb forgatagot szeretnénk. Ezért kérjük, hogy akinek olyan ismerőse van, aki népi mesterségek tudója, vagy egészségmegőrző termékeket ismer, már most jelentkezhet a Népfőiskolán.

G.Cs.I.

SULI-HÍREK

BALATONLELLEI TÁBOROZÁS

Ezen a nyáron újra lehetőséget kaptunk visszatérni a már jól megszokott lellei táborba. 2003. június 28-án 22 gyerek, két felnőtt kíséretében kelt útra, hogy egy felejthetetlen hetet töltsön a Balaton mellett. Ebben az évben is az első házat kaptuk meg, ahová már nagyon sok emlék fűz minket. Egész héten pompás volt az idő. Már az első napon megnéztük a magyar tengert, a bátrabbak bele is merészkedtek. Másnap már senkit sem lehetett visszatartani a víztől, s ez így ment egész héten át. De nemcsak strandolásból állt a napunk. Mikor éppen nem ettük magunkat degeszre - mert nagyon jól főztek -, programokat szerveztünk magunknak.

- ❖ Ping-pong bajnokságot „írtunk ki”, ahol a legeredményesebb és a leggyengébb versenyzőt is jutalmaztuk a végén.
- ❖ A szomszéd házzal foci mérkőzéseket játszottunk. Mindkét játékot a mi fiaink nyerték meg, nem kis gólkülönbséggel.
- ❖ Szoba-szépségszerenst rendeztünk. Minden nap pontozás volt, ahol a szobák rendjét, a tisztaságot nézték. Tábor végén a legtöbb pontot elérőket jutalmaztuk, akik furcsamód nem lányok voltak, hanem a legfiatalabb fiúk szobája nyerte ezt a versenyt.
- ❖ Egy borús délután kisvonattal városnézésre mentünk.
- ❖ A tábor vezetése discót is rendezett egy este a táborlakóknak.

- ❖ Gyalogtúrát tettünk a szomszédos Boglára, ahol megnéztük volna a híres Kék- és Vörös-Kápolnákat, de sajnos éppen zárva voltak. A túra ugyan kicsit hosszúra sikerült, s látszólag eredménye sem volt, de szép tájakon sétáltunk.
- ❖ Az utolsó estén moziban voltunk, ahol egy vígjátékot néztünk meg Mr. Bean főszereplésével. A legkisebbek is, a felnőttek is élvezték a filmet.
- ❖ Természetesen nem hagytuk ki a programok közül a Boglári kilátót és a közelben levő Vidám Parkot sem.
- ❖ Lelkes kis csapatunk táncbemutatót is rögtönzött esténként a házuk előtt. Csodálatukra még a konyhás nénik is eljöttek. Tapsoltak, biztatták a kis csapatot.

A Balatonban minden nap fürödtünk, mert csodálatos volt a víz. Még a borúsabb napokon is kisütött a nap végül, a víz pedig nem hűlt le. Nagyon gyorsan eltelt az egy hét, szívesen maradtunk volna még, de át kellett adnunk helyünket egy másik gyerekseregnek.

Tankönyvvásár:

❖ augusztus 29-én 8-tól 18-ig

❖ augusztus 30-án 8-tól 12-ig

Tanévnyitó ünnepség: augusztus 31. vasárnap, 18 óra

Első tanítási nap: szeptember 1.

G.Cs.I.

FALUÜNNEP 2003 – Szombat

Darnyik Antalné 10 éve dolgozik a művelődési házban. Ez alkalomból köszönti oklevéllel és plakettel a polgármester úr

Fercsik Mihály beszél a kezdetekről, a művelődési ház múltjáról

A legkisebbek, az ovisok műsora a szombati gálán

A művelődési ház új női kórusa a faluünnepi gálaműsoron

Az újjáalakult Hagyományörző Együttes Farsangolócímű műsora

Turai vendégek, a színpadon a „Zagyva Banda”

FALUÜNNEP 2003 – Vasárnap

A vasárnapi kispályás labdarúgó-torna egy izgalmas felnőtt mérkőzése

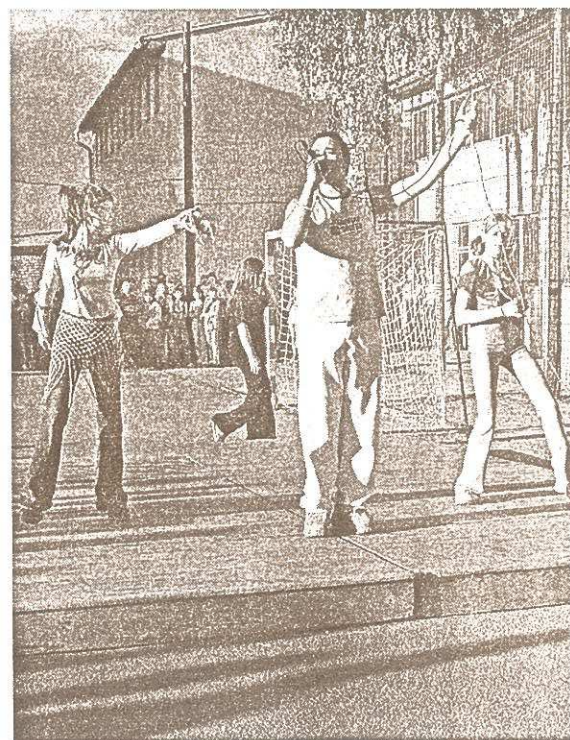
Hát ez a boldogság! A győztes gyereksapat „szódavíz bontása”. Pezsgőt majd csak pár év múlva gyerekek!

A gyerekek is nagy lendülettel rúgták a bőrt

Az Ámokfutók Együttes Tánciskolájának műsoregyvelege

Innen jól látni mindent

Itt már a hévízi gyerekek is a színpadon vannak

Az óvodában történtek

Községünkben a kisgyermeknevelés 50 éve folyik, így a 2003-as év óvodánk életében jubileummá vált. Már év elején elhatároztuk, hogy a 15. Faluünnep keretében egyedi módon emlékezünk meg, nevet adunk óvodánknak. A legtalálóbbnak a CSEMETEKERT elnevezést tartottuk. Hiszen az elvetett mag a feltételek megteremtése nélkül megsemmisül, viszont, ha jó talajba hull, növény lesz belőle. A kicsi gyermek is így növekszik, mint a növény. A kis csemegeből felnőtt lesz a jó, gondoskodó kertész által.

Elképzelésünket Paraszcai Sára pszichológus valósította meg, elkészítette az összetartozást, a gondoskodást, éltető erőt tükröző emblémánkat.

Az ünnepi készüllet lázasan folyt tovább. Az aktív dolgozók gyűjtő, kutató munkát végeztek volt dolgozóinknál. Egyre több fotó került elő a láda fiából (sublótából), mely a kezdeti kisgyermeknevelést tükrözi. (óvoda épülete, bútorzata, játéakai, dolgozói, óvodásai). A generációs összetartozást nyomon követhetjük az ünnepélyre elkészített fotó kiállításunkon. A képek összeállítása közben szinte öröm volt nézni, hogy mindenkiben felidézett egy-egy kedves emléket.

Lassan közeledett az ünnep. Volt dolgozóinkat személyre szóló meghívóval invitáltuk. Azok a kollégák és munkatársak, akik megtiszteltek bennünket jelenlétükkel, örültek egymásnak. Jóízű beszélgetés közben felidéztek az együtt töltött szép időket, a fotókat nézve pedig jókat derültek a múlt emlékeire. Az ünnepély bensőséges, családi légkörben zajlott. A versek, az énekek, a gyerekek játéka

mindenkit jó érzéssel töltött el. Az ünnepi köszöntőben elhangzott vers a hivatástudatot méltatta:

„Ha valaki azt akarja, hogy
gondoljanak rá,
adjon virágot.
Ha valaki azt akarja, hogy
emlékezzenek rá,
ültessen fát.
Ha valaki azt akarja, hogy
Soha el ne feledjék,
Neveljen embert.”

Az óvónői pálya erről szól: embert nevelünk. Munkánk azonban nem lenne teljes a dajkák féltő, gondoskodó szeretete, a konyhas nénik ízletes, tápláló ételei nélkül.

Köszönet ezért mindenkinek, aki községünk óvodai életében aktívan tevékenykedett, illetve tevékenykedik!

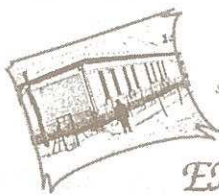
Az ünnepi hangulatot fokozta, hogy volt dolgozóink munkáját emléklap átadásával köszöntük meg. Dr. Basa Antal polgármester úr az óvodai munka szépségéről, nehézségeiről és emblémánk jelentéséről beszélt. Ünnepegyünk Róbert atya áldásával, nagycsoportosaink versével, énekével fejeződött be.

Végül köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik a felejtethetetlen délután szervezésében és lebonyolításában tevékenykedtek!

Pintér Mihélyné, vezető óvónő

Benik óvónő, Greguss Ilona dajka és a ballagó óvodások

"A múltat tiszteld
a jelenben,
s tartsd a jövőnek!"
(Vörösmarty)

EMLÉKLAP

óvodai nevelésünk 50. évfordulójára

részére,

aki közösségünk óvodai életében aktívan tevékenykedett.

Munkáját köszönjük, további életéhez jó egészséget
és a Mindenható bőséges áldását kérjük!

Galgahévíz, 2003. július 12.

Dr. Basa Antal
polgármester

Pintér Mihályné
óvodavezető

Alsó sor balról: Kovács Vendelné (dajka), Bankó Károlyné (dajka), Édes Éva (Óvónő)
Felső sor balról: Movik Sándorné (óvónő), Benik Lászlóné (óvónő), Matkovits Lajosné (vezető óvónő), Kiss Jánosné (dajka)

Alsó sor balról: Kiss Vilmosné (konyhalány), Hruz Józsefné (dajka), Pecze Jánosné (vezető óvónő), Kiss Györgyné (szakácsnő), Benik Lászlóné (óvónő); felső sor balról: Szabó Ferencné (konyhalány), Édes Éva (óvónő), Bankó Károlyné (dajka), Matkovits Lajosné (óvónő), Maszlag Józsefné (dajka)

A maiak

A művelődési ház híreiből, programjaiból

„ÖRÖMÉNEKLÉS”

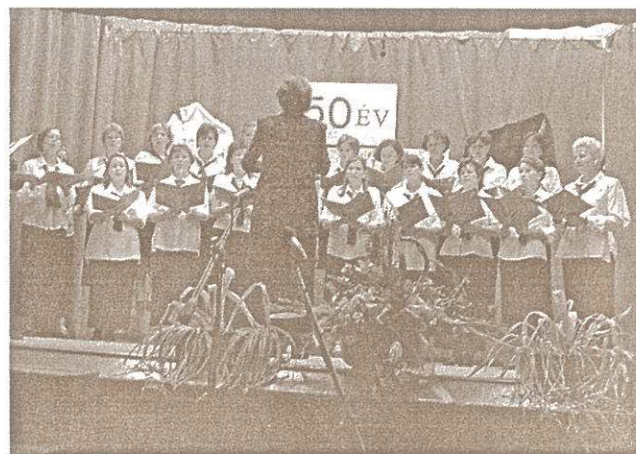
Alig több, mint fél éve alakult meg Galgahévízen a **Művelődési Ház Női Kórusa**. E rövid idő alatt annyi minden történt, ami egy több éve működő énekkarnak is dicsőségre válna. Azon kívül, hogy itt helyben, és a környékbeli falvakban jónéhány fellépés van a hátuk mögött, már külföldön is szerepeltek. A kórus nemrégiben egy lengyelországi turnén vett részt, ahol majdnem minden napra jutott egy fellépés, és számtalan szép kirándulás tette felejthetlenné útjukat.

Ez nem minden. Talán a szép sikereknél is fontosabb az a lelkesedés, az éneklésnek az a szeretete, ami ezeket a lányokat, asszonyokat jellemzi. A próbák jó hangulata önmagában is vonzó. Itt mindenki jól érzi magát. Ezt biztosan tudom, hiszen, amikor csak tehetem, magam is részt veszek a próbákon és a fellépéseken. Átéreztem a kórusral az együtténeklés örömét és minden alkalommal szinte más emberként távozom, mint ahogyan érkeztem. A stresszel terhes életünkben lelki megkönnyebbülést jelent a dal, szinte kiénekeljük magunkból a gondokat.

Node hogyan jön létre egy ilyen kórus? Ráadásul olyan nőkből álló kórus, akiknek a nagy része kisgyermekes családanya. Közismert, hogy ezt a generációt a legnehezebb „megmozdítani”, bármilyen felnőtteknek szóló rendezvényre elcsalogatni otthonról, hiszen család, gyerekek, kenyérkereső munka stb. vár rájuk. Rendkívül megterhelő és szoros időbeosztású életmód az övék. És (csodák csodája!) mégis, szinte magától összeállt egy ilyen nőkből álló énekkar. Az előbb feltett, a kórus létrejöttére vonatkozó költői kérdésre, a nagyon is valóságos válasz az, hogy benne volt a levegőben! Itt bújkált közöttünk, bennünk, csak fel kellett fedeznünk. Egy kis szerencse, több véletlen találkozás és a szükségesnél egy kicsit hosszabb beszélgetés kellett ahhoz, hogy elvetődjön egy a mag, ami azóta szárba szökken és mára már egy-két szép virágot is hozott.

Két óvónő, Hajdúné Balázs Ilona (jelenleg más a foglalkozása) és Vanóné Jutka már évek óta tervezgetett, ábrándozott, hogy milyen jó is lenne újra kórusban énekelni, mint régen, iskolás korukban. De szívesen énekelnének legalább hetente egyszer Hévízen vagy talán egy másik környékbeli faluban! Az ötletet és a vágyakat akkoriban „tettelegesség” nem követte, hiszen kinek van szervezésre ideje? Embereket toborozni, tanárt szerezni, valami pénzre is szükség lenne... stb. Nem történt egészen addig semmi, amíg egyszer Hajdúné Ilonkával valami egészen más üggyel kapcsolatban össze nem hozott a sors. Elintéztük a

dolgunkat, s azután még beszélgettünk egy kicsit... Így ismertem meg régen dédelgetett, vágyott tervüket. Megdobtam a szívem, s tudtam, hogy most rajtam a sor, itt jövők én, ezt a kezdeményezést támogatnom kell, nem szabad sajnálni rá sem a pénzt, sem a fáradságot. Így kezdődött.

Rövid úton (több irányból is) eljutottunk egy tanárhoz, **Novák Istvánné, Anna Mária**hoz, aki már igen jó szakmai hírnévre tett szert. Sok elfoglaltságára hivatkozva azonban el akart utasítani bennünket, s maga helyett több más tanárt is ajánlott. Aztán meggondolta magát és mégis elvállalta kis énekkarunk tanítását. Majd elkezdtük a próbákat. Hamar kiderült, hogy nemcsak jó zenész, énekes, de kitűnő pedagógus is. Próbáink igazi „örömezenekléssé” váltak, alig akarjuk abbahagyni. A végén a társaság mindig ki-könyörögött egy-egy ráadás dalt, mára ez természetessé vált. Nehezünkre esett a próbát abbahagyni. Pár hét múltán már alig vártuk a csütörtöki ének-napot. Ma már több, mint tíz fellépés és egy külföldi út áll mögöttünk, s a sikerek szármayakat adtak. Bizakodóak vagyunk és lelkesek.

Az alábbiakban a kórus két meghatározó egyéniségével beszélgettem egy-egy órácskát, Novák Istvánné kórusvezetővel és Hajdúné Balázs Ilona alapító taggal, akinek kezdeményezésére jött létre Galgahévíz Női Kórusa. E beszélgetéseknek a rövidített változatát adom most közre.

Az asztalitenisz bajnokság július havi eredménye a következő:

Férfiak:

1. Veres József
2. Ocsovai Péter
3. Virgancz Mihály

Fiúk:

1. Kui Krisztián
2. Bagó Balint
3. Kele Ádám

RÖVID PORTRÉ

NOVÁK ISTVÁNNÉ, KEPPLER ANNA MÁRIÁRÓL

1953-ban született Budapesten.

Iskolai végzettsége:

- Konzervatórium zongora-szak Debrecenben,
- Tanárképző Főiskola Szege- den magyar-ének-zene szakon

Család:

- Férje asztalos, a Népstadion biztonsági őre
- Éva lánya: a Zeneakadémián mélyhegedű-szakos hallgató
- Péter fia: a Bartók Konzer- vatórium klarinét szakán ötödéves hallgató

Munkahelyei:

- Aszód Zeneiskola, zongoratanár
- Bagi Általános Iskola, ének és magyar tanár
- Hévízgyörki Általános Iskola, ének (helyettesként)

Eredményei:

- Gyermekkórus – rádiófelvétel
- Bagi Asszonykórus (népdalkör) rádiófelvételek, verse- nyek
- Növendékei rendszeresen bejutnak az országos zongora- versenyekre, idén tavasszal különdíjjal tértek haza.
- Igen sok tanítványa választotta a zenét hivatásául de még többen vannak olyanok, akik ha amatőr módon is, de egy életre eljegyezték magukat a zenével vagy az énekléssel.

Véleménye a jelenlegi helyzetről:

Jelenleg Bagon hét ifjú ember tanul a Konzervatóriumban vagy Zeneművészeti Főiskolán. Jó az utánpótlás, most kés- szülünk a felvételikre.

Az igazi eredménynek azt tartom, ha valakivel sikerül meg- szerettetnem a zenét, ha a zenész szereti amit csinál, és a hallgatóságnak is örömet okoz. A Galgahévízi Női Kar al- kalmas erre. Próbáink „örömmzenélések”. Szívesen és lelke- sen vagyunk együtt. Jó hangú, jó képességű csapat, akik nemcsak maguknak énekelnek. A repertoár igen sokszínű, az egyházi énekektől a dzsesszig terjed. Örülök, hogy a falu is megkedvelte a kórust, rövid fennállásunk alatt min- denhol szeretettel és elismeréssel fogadtak bennünket. Cé- lom a repertoár bővítése, egyre több helyen, egyre több kó- rustalálkozáson szeretnénk megjelenni. Munkánkhoz nagy se- gítséget jelentene egy, a jelenleginél jobb minőségű pianínó.

A falu és a művelődési ház vezetőségével jó a kapcsolatom, nagyon örülök, hogy támogatják a kórus munkáját. Ez na- gyon fontos dolog.

A lengyelországi turnéval kapcsolatban feltétlenül meg kell említeni Dlubala Róbert tisztelendő úrnak a ragyogó szer- vező munkáját, neki köszönhetjük a fellépéseket és a szép kirándulásokat is.

Végezetül szeretném elmondani, hogy az igaz, hogy nehe- zen vállaltam el a kórus vezetését, de időközben nagyon közel kerültem hozzájuk, megszerettem őket és most már nem adnám a hévízi kórust senkinek.

HAJDÚNÉ BALÁZS ILONA

Kérdésemre, hogy ő miért tartotta fontosnak egy falubeli kórus megalakítását, a következőket mondta el nekem Haj- dúné Balázs Ilona.

A zeneszeretet belőlem fakad. Kicsi korom óta szeretek énekelni, de ehhez nagyban hozzájárult még Marika (No- vák Istvánné), aki Bagon, az általános iskolában az énektá- nárnőm volt. Egy életre megszerettette velem és számos társammal az éneklést, és a zenét is.

Később, a középiskolában tovább folytattam az énekkari éneklést Újvári Géza tanár úr vezetésével. A Török Ignác Gimnázium és Óvónő Szakközépiskolában a zene és az ének szinte életformánkká vált. Újvári tanár urat nagyon megszerettük, főleg, mikor már nagyobbak lettünk és me- gértettük fanyar humorát és azt is, hogy szigorúságán ke- resztül is nagyon szeret bennünket.

Később valamiféle hiányérzetem támadt. Beszélgettem né- hány óvónővel, kiderült, hogy ők is hasonlóan éreznek. Vanóné Judit óvónővel, akihez jó barátság fűz, tervezgetni kezdtünk egy énekkart, amit itt Galgahévízen hoznánk létre. Kiderült, hogy sokan csatlakoznának hozzánk, de ennél tovább nem jutottunk. Egy véletlen találkozás hozta el a lehetőséget, ami mára már valósággá vált. Nagyon örü- lök, hogy ebben nekem is részem lehetett, de annak még- inkább, hogy minden csütörtökön együtt énekelünk tiszta szívünkkel, jókedvűen, örömmel.

Mészáros Zsuzsanna

Fiatalok, figyelme!

A szüreti felvonulás és bál a hagyományokhoz híven, szeptember utolsó vasárnapján lesz. Je- lentkezni a művelődési házban lehet.

A TUDOMÁNY TÁRA: A KÖNYVTÁR

Ismételten hívja és várja olvasóit!

Tisztelt Olvasóim!

Először a köszönet hangján szólok Valamennyiükhöz. Köszönöm a jókívánságokat, személyes látogatásait, az értem küldött imádságokat, hogy hosszú és nehéz betegségeim egy részéből felépülhettem, s rendelkezésükre állhatok.

Könyvtárunk felszereltsége olvasóim igényét ki tudja elégíteni. Amiről most szólok, arra is hív mindenkit, hogy személyesen győződjön meg az alábbiakról. A könyvtár alapanyaga: a magyar és nemzetközi szépirodalom legjobb alkotásait kínálja mindazoknak, akik testi fejlődésük mellett a lelket is szolgálni szeretnék.

A magyar irodalom legrégibb alkotásait az első forrásoktól kezdődően a mai irodalmi alkotásokig, a határokon kívül élő és alkotó magyar művészek gondolatait éppúgy megtalálják, mint az egyetemes irodalom legfontosabb műveit. Külön felhívom a figyelmet a középiskolás tanulók érdeklődésére, mert túl a kötelező műveken: segédanyagok, elemzések sorát is megtalálják. Bizonyára így könnyebb lesz a felkészülés, mert helyben rendelkezésre állnak a jelzett művek.

A legifjabbak mesegyűjteményei is itt sorakoznak a pol-

cokon. Számukra készült technikai és tudományos könyvek sora is várja őket.

A történelem iránt érdeklődők a múlt és a jelenlegi változások igényes feldolgozását kínálja. Ezek mellett szótárak, lexikonok, térképek garmada hív minden érdeklődőt. Jöjjenek, a könyvek mindenkit várnak!

A mezőgazdaság területéről is igényes képet kaphatnak: korszerű gazdálkodás módszereiről, egészségünket védő feldolgozásokról és a kisállatok gondozásáról. Pedagógiai, pszichológiai, orvosi könyvek a betegségekről és azok megelőzéséről adnak hasznos tanácsot.

A háziasszonyok a főzés-sütés tudományukhoz vehetnek igénybe segítséget, és otthoni szervező munkájukat tökéletesíthetik az itteni szekrényekből.

S végül a könyvtárban olvasható folyóiratokról teszrek említést. Az Élet és Tudomány, a Kertészet szakmai folyóiratai mellett olvashatók az irodalmi, vallási és társadalomtudományi lapok is.

Ismételten ajánlom szolgálatainkat a szokott keddi és csütörtöki napokon! Művelődjünk együtt!

Tisztelettel, a könyvtáros:

Erősvári Pál

ÜDVÖZLET

Az elmúlt hetekben több galgahévi polgár felkereste és meglátogatta a székesfehérvári Papi Otthonban Nagy Árpád Prépost Urat. Általuk jutott el hozzánk ez a fotó, amelyet örömmel adunk közre.

A Prépost Úr minden hívőnek szívélyes üdvözlét küldi, és elmondta, hogy imáiban, szentmiseiben mindig megemlékezik Galgahévről, és szeretettel gondol a falura.

Mi is küldjük a lapon keresztül jókívánságainkat, erőt és egészséget kívánva imádságos lélekkel.

A Szerkesztőség

A FEJEDELEMRŐL (1.)

Aki Galgahévíz lakója is volt

„Azon fáradozunk, hogy hazánk szabadságának megszerzésével nemesek és...nemcsak a nemzetnek, de az egyetemes Európának és a keresztény ügynek is szolgálhassunk” – írta II. Rákóczi Ferenc, aki hithű katolikus volt. Hatalmas gazdagsága ellenére az egyszerű magyar nép érdekében áldozta vagyonát, egzisztenciáját, hogy őseink példáját követve az utókornak úgy mutasson utat, hogy méltán magyarnak az nevezheti magát, aki azon a göröngyös úton jár, melyet ő előttünk kijelölt...

300 évvel ezelőtt, 1703. június 16-án lépte át a magyar határt, s elveihez haláláig híuen ma is példát mutat nekünk. Vajon a mai állami vezetők tanultak-e a Nagyságos Fejedelem tetteiből? Ismerik-e azt az elkötelező hazaszeretetet, amely minden bársonynál, vagyonnál magasabbra – évszázadokra! – emeli azt, aki a magyarokért, a népért áldozza életét?!

Ki is volt Rákóczi Ferenc? Miként jutott arra a történelmi szerepre, hogy századok múltán sem kisebbedik értéke, érdeme? Olyan ősoktól származott, akik sokat tettek a „csúnyácska hazáért”. A család régi címere így jelezte ezt: „*Si Deus pro nobis, quis contra nos?*” (ha Isten velünk, ki ellenünk?). E jelmondat végig érvényes azokra a cselekedetekre, amelyeket életében véghez vitt.

Apai ágon az erdélyi Rákócziak hagyományait vitte tovább, anyai ágon a Munkácsot védő hős asszony – Zrínyi Ilona – a törökverők küzdőképességét hagyta fiára örökölni. A Munkácson töltött három esztendő tanulságait magába záró kis herceg kitartását Bécs sem tudta rebellisségétől eltántorítani.

Hosszan írhatnánk fiatalkori vállalásairól, de hely hiányában most csak a tiszaháti felkelésre utalhatunk, melynek bukása után börtön várt az ifjú Rákóczira. Felesége segítségével megszökött, Lengyelországba menekült, s onnan kezdte szervezni a felszabadító harc lehetséges történéseit. Tekintélye az ország határain kívül is tiszteletet érdemelt. 1701-ben szövetséget kezdeményezett XIV. Lajos francia királlyal. A kezdeményezések Bécs tudomására jutottak, s így ke-

rült a herceg a bécsújhelyi börtönbe. Innen szabadulva világossá vált: csak más szövetségesek támogatásával lehet remény a felszabadításra. Emlékirataiban így ír magáról: „*Az Úr engem eszközül használja, hogy fölébresszem a magyarok kebelében a szabadságnak szerelmét...*”

1703. áprilisában Esze Tamás, tarpai jobbágy, valamint Kiss Albert és Szalontai György felkeresték Rákóczit Brezán várában, s kérték: álljon a tiszaháti parasztok élére. Ő vállalta a vezetést, s kiáltványában minden lakosát a Habsburgokkal való szembenállásra ösztönözte. A bujdosók követéinek pedig átadta a „*Cum Deo, Pro Patria et Libertate*” (Istennel, hazáért és szabadságért”) feliratú zászlót. Rákócz tisztaban volt azzal – hiszen napjaink története is ezt igazolja – a külföldi segítség hiánya, az egyenlőtlen erőviszonyok és a diplomáciai ígérek hiánya nagyobb összefogást igényelnek. Ezért adta ki híres kiáltványát „*A keresztény világ minden fejedelmének és respublikájának*” – „*Megújulnak a dicsőséges magyar nemzetnek régi sebei...*” Ebben felsorolja azt a sok álnokságot, mely az ország helyzetét szinte elviselhetetlenné tették. A régi iratot olvasva, sokszor napjaink eseményei is elkeseíthetnek valamennyiünket...

A Szabadságharc történetét, benne Rákóczi szerepét következő számainkban folytatjuk, hiszen 1703 és 1711 között rengeteg olyan esemény történt, amelyet a mai utódoknak illene ismerni.

Végül álljon itt a fentebb elmondottak igazolása, az a költemény, amely a korabeli viszonyokat felmutatja és máig is tanítja.

„Jaj, régi, szép magyar nép!
Az ellenség téged miként
Szaggat szét!
Mire jutott állapotod,
Romlandó cserép,
Mint egy kedves eleven kép,
Voltál olyan szép,
Magyar nép!
De a Sasnak körme között
Fonnyadsz, mint a lép.
Szegény magyar nép,
Mikor lesz már ép?”

Mi is azt várjuk: MIKOR?

Erősvári Pál
nyugdíjas tanár

BETYÁRTÁBOR 2003

Ebben az évben is kikoptattuk a fűvet a Szent András domb tő felőli oldalán lévő völgyben. Ha lenne egy jó eső egy-két hét múlva újra zöldellne a galagonyás mellett a nagy sátor helye, a lovak karámja, és a tűz körüli tér is. Nem lehetne látni, hogy két hétig 40-40 gyerek mennyit játszott, futott, dolgozott, táncolt, lovagolt itt. A nádkunyhókat is lebontottuk. A betyárok nem hagynak maguk után fölöslegesen áruklódó nyomokat. De mikor pár napja, tíz nappal a kis betyárok hazautazása után átlovagoltam a völgyön, jóleső borzongás futott végig a gerincemen. Jól látszottak a csapások, merre járt a Nevenincs Banda, a Pusztai Sólymok csapata, Angyal Bandi maradéka, Sobri Jóska fiai, az Erdőlakók és Rózsa Sándor sarjai. A tanyákhoz vezető nyomok ezek, ahol a gyerekek készültek a nagy Rabló-pandúrra, ami után igazán felemelő érzés volt megrázni a játék végét jelző nagy kolompot, mert a tábor végére már törvény volt annak a szava. Nem látszik, de ott remeg még a levegőben Betyárpróbák igyekezete, a nóták, a szilajok táncversenyének dobbanásai, rengeteg nevetés, és felsorolhatatlanul sok élmény, érzés.

Nem tagadhatom, és nem is akarom elhallgatni milyen büszke vagyok a munkánkra, a munkatársaimra és a gyerekekre -a tábor végén: gyerekeinkre. Az utolsó napon levágatunk a völgybe, és egy kis virtuskodás után feltesszük a

kérdést: Ki áll be közénk? Mindenki jön. Mi az összes kis betyárt feltesszük a lóra, megemeljük, megfordítjuk, tesszük - vesszük, kicsit megijesztjük. ők mosolyogva állják a próbát, mi izzadunk, néha erőlködünk, nyögünk, de nagyon boldogok vagyunk: jó banda állt össze az idén is. Jövőre is lesz BETYÁRTÁBOR!

Amit lehet, mi megteszünk, de egyedül nem menne. Nélkülözhetetlen segítséget nyújtott Dr. Basa Antal és a galgahévízi önkormányzat. Külön köszönettel tartozunk Darnyik Dénesnek, aki kevés komfortunkhoz a legfontosabbat, a vizet adta. Nem feledkezhetünk el az óvoda dolgozóiról – a mindig időben elkészült, kiadós és jóízű ebédekről –, a Faluszövetkezetről – a szinte már a táborhoz tartozó halórókról. Köszönjük Deme György, Boldog László vállalkozók, az Új-Kar-Ton Kft., az Örökség Gyermek Népművészeti Egyesület és a Kaláris Népművészeti Egyesület segítségét.

A Tábor személyzetét, a „betyár kiképzőket” nem sorolom fel. A hivatalos nevünkön nem volna stílusos, a másik az meg titkos. Csak az tudhatja, aki kiállta a próbát. Remélem jövőre is lesz ilyen, és mi újra együtt leszünk.

Balla Zoltán, táborvezető

ALLIANZ HUNGÁRIA BIZTOSÍTÓ

Aszód és környékéről felvételekre keres munkatársakat.

Elvárás: középiskolai végzettség, jó kommunikálóképesség, gépkocsi jogosítvány.

Amit nyújtunk: Kezdő alapfizetés, ingyenes oktatás, biztos megélhetés.

Érdeklődni lehet:

L. Fehér Erzsébet üzletvezetőnél
Tel.: 28/400 149
06/30/2914702

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Családom és magam nevében köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik édesapám Jancsy Imre elhunytával részvételüket nyilvánították és utolsó útjára elkísérték.

Dr. Jancsy György

FIGYELEM!!!

Értesítjük Önöket, hogy a MOL RT a településük gázellátását biztosító Zsámboki Gázellátó állomáson 2003. augusztus 05-én 06 órától augusztus 07-ig gázszünettel járó TMK munkákat végez, ezért a gázszolgáltatás ebben az időszakban szünetel. Kérjük szíves megértésüket!

Kiadja a Galgahévízi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Dr. Basa Antal polgármester

Felelős szerkesztő: Mészáros Zsuzsa

Nyomdai előkészítés: OmniArt Kft., Budapest (30-237-50-92)

Készült az ArtWind-Nyomda Kft. nyomdájában